ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 16ης Οκτωβρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-252/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. van Lier, επικουρούμενο από τον J. Stuyck, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπούμενου από την A. Snoecx, επικουρούμενη από τον K. Ronse, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου:

— παραλείποντας να προβεί στη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* προκηρύξεως για τη σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών σχετικά με την επιτήρηση των ακτών μέσω αεροφωτογραφήσεως, όπως επιβάλλει η οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), και

— καταφεύγοντας, χωρίς καμιά δικαιολογία, στη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία και, ειδικότερα, από τα άρθρα 11, παράγραφος 3, και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 2003,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 3ης Απριλίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου:

— παραλείποντας να προβεί στη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* προκηρύξεως για τη σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών σχετικά με την επιτήρηση των ακτών μέσω αεροφωτογραφήσεως, όπως επιβάλλει η οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), και

— καταφεύγοντας, χωρίς καμιά δικαιολογία, στη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία και, ειδικότερα, από τα άρθρα 11, παράγραφος 3, και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.

Το νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50 προβλέπει:

«Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις υπηρεσιών που έχουν χαρακτηρισθεί ως απόρρητες ή των οποίων η εκτέλεση πρέπει να συνοδεύεται από ιδιαίτερα μέτρα ασφαλείας σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο οικείο κράτος μέλος, ή όταν το απαιτεί η προστασία των ουσιωδών συμφερόντων του κράτους αυτού.»

3 Το άρθρο 8 της οδηγίας 92/50 διαλαμβάνει:

«Οι συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΑ συνάπτονται σύμφωνα με τις διατάξεις των τίτλων ΙΙΙ έως VI.»

4 Το άρθρο 9 της οδηγίας 92/50 προβλέπει:

«Οι συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΒ συνάπτονται σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 16.»

5 Το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/50 ορίζει:

«Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνάπτουν δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών μέσω διαδικασίας με διαπραγμάτευση, και χωρίς να προηγηθεί δημοσίευση σχετικής προκήρυξης, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

β) όταν, για λόγους τεχνικούς, καλλιτεχνικούς ή σχετικούς με την προστασία αποκλειστικών δικαιωμάτων, η εκτέλεση των υπηρεσιών μπορεί να ανατεθεί μόνο σε συγκεκριμένο πρόσωπο·

[...]».

6 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50:

«Οι αναθέτουσες αρχές που επιθυμούν να συνάψουν μια δημόσια σύμβαση υπηρεσιών με διαδικασία ανοικτή, κλειστή ή, υπό τους όρους που θέτει το άρθρο 11, με διαπραγμάτευση, γνωστοποιούν την πρόθεσή τους αυτή μέσω προκήρυξης.»

7 Βάσει του άρθρου 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50:

«Οσάκις οι υποψήφιοι ανάδοχοι δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών ή οι προσφέροντες οφείλουν να διαθέτουν ειδική έγκριση ή να είναι μέλη συγκεκριμένου οργανισμού της χώρας τους, για να είναι σε θέση να παράσχουν τις ζητούμενες υπηρεσίες, η αναθέτουσα αρχή είναι δυνατόν να τους ζητήσει να αποδείξουν ότι διαθέτουν την έγκριση αυτή ή ότι είναι μέλη του εν λόγω οργανισμού.»

8 Το παράρτημα I A, κατηγορία 12, της οδηγίας 92/50 ορίζει:

Κατηγορία	Υπηρεσίες	Αριθμός αναφοράς CPC
12	Υπηρεσίες αρχιτέκτονα, υπηρεσίες μηχανικού και ολοκληρωμένες υπηρεσίες μηχανικού· υπηρεσίες πολεοδομικού σχεδιασμού και αρχιτεκτονικής τοπίου· συναφείς υπηρεσίες παροχής επιστημονικών και τεχνικών συμβουλών· υπηρεσίες τεχνικών δοκιμών και αναλύσεων	867

9 Το παράρτημα I B, κατηγορία 27, της οδηγίας 92/50 ορίζει:

Κατηγορία	Υπηρεσίες	Αριθμός αναφοράς CPC
27	Λοιπές υπηρεσίες	—

Τα πραγματικά περιστατικά και η πριν από την άσκηση της προσφυγής διαδικασία

10 Στις 7 Απριλίου 1988, η βελγική διοικητική υπηρεσία θαλασσίων οδών και ναυτιλίας δημοσίευσε πρόσκληση συμμετοχής σε κλειστό διαγωνισμό για την επιτήρηση των βελγικών ακτών με αεροφωτογράφηση.

11 Η σύμβαση ανατέθηκε στη βελγική επιχείρηση Eurosense Belfotop NV (στο εξής: Eurosense Belfotop), την εταιρία η οποία κρίθηκε από τεχνικής και οικονομικής απόψεως ως η καταλληλότερη.

12 Η Υπουργική Επιτροπή Οικονομικής και Κοινωνικής Βιομηχανοποιήσεως αποφάσισε, ενόψει της σχεδιαζόμενης αποκεντρώσεως του βελγικού κράτους, να συνάψει τη σύμβαση μόνο για ένα έτος.

13 Στις 29 Ιουλίου 1989, η Φλαμανδική Κυβέρνηση αποφάσισε να παρατείνει τη σύμβαση για περίοδο έξι ετών με βάση την προκήρυξη του 1988.

14 Η σύμβαση αυτή είχε ως κύριο αντικείμενο την κατά τακτά χρονικά διαστήματα επιτήρηση με αεροφωτογράφηση της ζώνης αμμοθινών της ακτογραμμής, τόσο στις υπερχειλισμένες όσο και στις ξηρές παραλίες κατά μήκος των βελγικών ακτών, καθώς και την επεξεργασία των συλλεγομένων δεδομένων.

15 Από το 1992, οι φλαμανδικές αρχές εξέτασαν τη δυνατότητα προσαρμογής της συμβάσεως με μια πρόσθετη σύμβαση.

16 Στις 13 Απριλίου 1995 ο φλαμανδός Υπουργός Δημοσίων Έργων υπέγραψε με την Eurosense Belfotop πρόσθετη σύμβαση ύψους 534 000 000 βελγικών φράγκων (BEF) (χωρίς ΦΠΑ), διάρκειας εννέα ετών, κατόπιν διαδικασίας με διαπραγμάτευση και χωρίς προηγούμενη δημοσίευση.

17 Στις 27 Δεκεμβρίου 1995, η Επιτροπή απηύθυνε στο Βασίλειο του Βελγίου έγγραφο οχλήσεως ισχυριζόμενη ότι η συναφθείσα σύμβαση, με την πρόσθετη σύμβαση της 13ης Απριλίου 1995 (στο εξής: επίδικη σύμβαση), εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/50 και, βάσει του άρθρου 15, παράγραφοι 1 και 2, αυτής, έπρεπε να είχαν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ενδεικτική προκήρυξη και προκήρυξη της προθέσεως για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως. Το γεγονός ότι η δημόσια αυτή σύμβαση δεν αποτέλεσε αντικείμενο καμιάς δημοσιεύσεως συνιστούσε παράβαση του άρθρου 15, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 92/50. Εξάλλου, η σύναψη της συμβάσεως μέσω διαδικασίας με διαπραγμάτευση δεν δικαιολογείται κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας, που ορίζει τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνάπτουν τις συμβάσεις τους μέσω διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως, εφόσον δεν συντρέχει καμιά από τις προϋποθέσεις της παραγράφου αυτής.

18 Με την από 2 Φεβρουαρίου 1996 απάντησή της, η Βελγική Κυβέρνηση απέρριψε τις αιτιάσεις που διατυπώνονταν στο έγγραφο οχλήσεως της 27ης Δεκεμβρίου 1995.

19 Πρώτον, η οδηγία 92/50 δεν έχει εφαρμογή στην επίδικη σύμβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας. Δεύτερον, η διαδικασία με διαπραγμάτευση δικαιολογείται εν πάση περιπτώσει βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής. Συναφώς, τα κριτήρια των οποίων έγινε επίκληση στην προκειμένη περίπτωση για να δικαιολογήσουν την ανάθεση της συμβάσεως κατόπιν διαπραγματεύσεως είναι τα εξής: α) ύπαρξη στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας· β) άδεια εκ μέρους της Διοικητικής Υπηρεσίας Αεροπλοΐας για την εκτέλεση κάθε είδους εργασιών στον εναέριο χώρο· γ) ύπαρξη της αναγκαίας τεχνογνωσίας, τεχνολογίας και του απαραίτητου εξοπλισμού· δ) πλήρωση, στους κόλπους της ίδιας επιχειρήσεως, όλων των προϋποθέσεων που αφορούν την τεχνογνωσία, την τεχνολογία και τον απαραίτητο εξοπλισμό, και ε) επάρκεια οικονομικών πόρων για την παροχή υπηρεσιών ύψους περίπου 80 εκατομμυρίων BEF ετησίως. Τέλος, και άλλα στοιχεία, όπως η ύπαρξη αποκλειστικών δικαιωμάτων (δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας), η δυνατότητα διαθέσεως αεροσκαφών εντός δύο ωρών πτήσεως από τη βελγική ακτή και η γνώση της ολλανδικής γλώσσας, δικαιολογούν την προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση.

20 Επειδή η απάντηση αυτή δεν επέτρεψε να αρθούν οι αντιρρήσεις της Επιτροπής, η τελευταία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 226 ΕΚ, απηύθυνε στο Βασίλειο του Βελγίου, στις 10 Μαρτίου 1999, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία επανέλαβε τις αντιρρήσεις της και έκρινε ότι το Βασίλειο του Βελγίου:

— παραλείποντας να δημοσιεύσει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την ενδεικτική προκήρυξη και την προκήρυξη για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως που επιβάλλει η οδηγία 92/50, και

— μη δικαιολογώντας την προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία και, ειδικότερα, από τα άρθρα 11, παράγραφος 3, και 15, παράγραφοι 1 και 2, αυτής.

21 Η Επιτροπή κάλεσε το Βασίλειο του Βελγίου να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για να συμμορφωθεί με την αιτιολογημένη αυτή γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης.

22 Η Βελγική Κυβέρνηση απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη με έγγραφο της 1ης Ιουνίου 1999. Προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι το κύριο στοιχείο της επίδικης συμβάσεως είναι υπηρεσίες αεροφωτογραφήσεως που εμπίπτουν όχι στην κατηγορία 12 του παραρτήματος Ι Α της οδηγίας 92/50, αλλά στην κατηγορία 27 («Λοιπές υπηρεσίες») του παραρτήματος Ι Β αυτής. Κατά τα λοιπά, η Βελγική Κυβέρνηση παρέπεμψε στην απάντησή της στο έγγραφο οχλήσεως.

23 Επειδή η Επιτροπή δεν ικανοποιήθηκε από την απάντηση αυτή, αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της ουσίας

Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

24 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προβάλλει κατ' ουσίαν ότι η σύναψη της επίδικης συμβάσεως μέσω διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως για τη σύναψη συμβάσεως αντιβαίνει προς τις διατάξεις της οδηγίας 92/50.

25 Η Βελγική Κυβέρνηση προβάλλει προς άμυνά της τρεις λόγους. Πρώτον, η οδηγία 92/50 δεν έχει εφαρμογή στην επίδικη σύμβαση διότι η εκτέλεσή της πρέπει να συνοδεύεται με ειδικά μέτρα ασφαλείας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας. Δεύτερον, οι υπηρεσίες που αποτελούν αντικείμενο της συμβάσεως αυτής εμπίπτουν στο παράρτημα I Β της οδηγίας 92/50 και, κατά συνέπεια, η εν λόγω σύμβαση δεν υπόκειται στις διατάξεις της οδηγίας αυτής που περιορίζουν την προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση και επιβάλλουν τη δημοσίευση προκηρύξεως για τη σύναψη συμβάσεως. Τρίτον, η προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση δικαιολογείται βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας, ειδικότερα για τεχνικούς λόγους και για λόγους προστασίας δικαιωμάτων αποκλειστικότητας.

26 Στο πλαίσιο αυτού του πρώτου λόγου, η Βελγική Κυβέρνηση υπενθυμίζει ότι ένα από τα πέντε οριζόμενα κριτήρια για την ανάθεση της επίδικης συμβάσεως ήταν η ύπαρξη στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας. Οι επιχειρήσεις οι οποίες, κατά

την εκτέλεση δημοσίων συμβάσεων, έχουν πρόσβαση σε στοιχεία, τοποθεσίες ή εξοπλισμούς που έχουν χαρακτηριστεί ως απόρρητα από τις εθνικές αρχές ή το NATO, μπορούν να αποκτήσουν στρατιωτικό πιστοποιητικό ασφαλείας, κατόπιν ελέγχου ασφαλείας. Οι επιχειρήσεις οι οποίες δεν διαθέτουν στρατιωτικό πιστοποιητικό ασφαλείας πρέπει να υποβάλουν τα δεδομένα πριν από κάθε επεξεργασία τους στη Γενική Υπηρεσία Πληροφοριών (SRG), η οποία εξετάζει αν τα δεδομένα περιλαμβάνουν ταξινομημένα αντικείμενα και τα οποία η υπηρεσία ενδεχομένως θα αποκρύπτει με παραλλαγή. Οι επιχειρήσεις που είναι κάτοχοι ενός τέτοιου πιστοποιητικού λαμβάνουν κατάλογο των ταξινομημένων αντικειμένων που τους επιτρέπει να εργάζονται απευθείας στις φωτογραφικές λήψεις και, κατά τις δημοσιεύσεις ή γνωστοποιήσεις, να αποκρύπτουν οι ίδιες τα ταξινομημένα αντικείμενα με παραλλαγή. Ο στόχος του μηχανισμού αυτού είναι σαφής: τα ταξινομημένα στοιχεία έχουν μεγάλο στρατηγικό ενδιαφέρον. Η διάδοση πληροφοριών με γεωγραφικά στοιχεία που αφορούν τα αντικείμενα αυτά συνεπάγεται σοβαρούς κινδύνους τρομοκρατίας, δολιοφθοράς ή κατασκοπίας. Κατά συνέπεια, το στρατιωτικό πιστοποιητικό ασφαλείας είναι ειδικό μέτρο ασφαλείας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50, η οποία δεν έχει επομένως εφαρμογή στην επίδικη σύμβαση.

27 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η παρέκκλιση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50, που είναι στενής ερμηνείας, δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση. Σύμφωνα με τις βελγικές διατάξεις, οι επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν στρατιωτικό πιστοποιητικό ασφαλείας θα πρέπει, πριν οποιαδήποτε επεξεργασία των δεδομένων, να διαβιβάζουν τις φωτογραφικές τους λήψεις στις βελγικές υπηρεσίες ασφαλείας, οι οποίες εξακριβώνουν αν οι λήψεις αυτές περιέχουν ταξινομημένα αντικείμενα και τα οποία ενδεχομένως καλύπτουν διά παραλλαγής. Η απόκτηση ενός στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας επιτρέπει ακριβώς στην επιχείρηση που διαθέτει ένα τέτοιο πιστοποιητικό να αντιπαρέρχεται τα μέτρα αυτά. Πράγματι, για την επιχείρηση που διαθέτει ένα τέτοιο πιστοποιητικό, η εξακρίβωση των φωτογραφικών της λήψεων εκ μέρους των υπηρεσιών ασφαλείας δεν θα είναι αναγκαία, δεδομένου ότι η επιχείρηση διαθέτει έτσι την έγκριση να εργάζεται με αεροφωτογραφίες χωρίς παραλλαγή.

28 Εκ τούτου έπεται, κατά την Επιτροπή, ότι η προϋπόθεση για την εν λόγω σύμβαση σύμφωνα με την οποία η αντισυμβαλλόμενη επιχείρηση πρέπει να διαθέτει στρα-

τιωτικό πιστοποιητικό ασφαλείας δεν συνιστά ειδικό μέτρο ασφαλείας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50, αλλά ειδική έγκριση που απαιτείται από τους υποψήφιους αναδόχους κατά την έννοια του άρθρου 30, παράγραφος 1, της οδηγίας. Η τελευταία αυτή διάταξη δεν αποκλείει την εφαρμογή της οδηγίας 92/50, αλλά απλώς επιτρέπει στην αναθέτουσα αρχή να επιβάλει μια πρόσθετη απαίτηση. Η απαίτηση στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας στο πλαίσιο της επίδικης συμβάσεως δεν συνεπάγεται επομένως τη μη εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

29 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50 προβλέπει ειδικότερα ότι η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις υπηρεσιών των οποίων η εκτέλεση πρέπει να συνοδεύεται από ιδιαίτερα μέτρα ασφαλείας σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο οικείο κράτος μέλος.

30 Δεν αμφισβητείται ότι το Βασίλειο του Βελγίου έχει την ευθύνη για την ασφάλεια όχι μόνον των εθνικών του εγκαταστάσεων, αλλά και των εγκαταστάσεων διεθνών οργανισμών που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός του, μεταξύ των οποίων το ΝΑΤΟ. Επομένως, εναπόκειται στις βελγικές αρχές να καθορίζουν τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας για την προστασία τέτοιων εγκαταστάσεων.

31 Η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, χωρίς να αντικρουστεί από την Επιτροπή, ότι οι αεροφωτογραφήσεις στο Βέλγιο πρέπει να υποβάλλονται στις βελγικές υπηρεσίες ασφαλείας προς έλεγχο και ενδεχόμενη απόκρυψη με παραλλαγή, εκτός αν η ενδιαφερόμενη επιχείρηση διαθέτει στρατιωτικό πιστοποιητικό ασφαλείας, οπότε εναπόκειται στην επιχείρηση αυτή να αποκρύπτει με παραλλαγή τις φωτογραφίες περιοχών που έχουν ταξινομηθεί ως απόρρητες πριν οποιαδήποτε διάδοση των φωτογραφικών λήψεων στις οποίες προβαίνει.

32 Η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ακόμη, χωρίς να αντικρουστεί επί του σημείου αυτού από την Επιτροπή, ότι η διαδικασία για την απόκτηση του στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας εφαρμόζεται αυστηρά και συνεπάγεται πλήρη έλεγχο της ενδιαφερόμενης επιχειρήσεως. Κάθε μέλος του προσωπικού που θα έχει πρόσβαση στις φωτογραφικές λήψεις, καθώς και οι μέτοχοι και ο διαχειριστής της επιχειρήσεως αυτής ελέγχονται εξονυχιστικά ως προς το παρελθόν τους, το περιβάλλον τους, τα ταξίδια τους στην αλλοδαπή, καθώς και τη συμμετοχή τους σε οργανώσεις.

33 Εξάλλου, σύμφωνα με τους μη αμφισβητηθέντες ισχυρισμούς της Βελγικής Κυβερνήσεως, προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία ταξινομημένων πληροφοριών οι οποίες είναι στην κατοχή της επιχειρήσεως, αυτή πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις ασφαλείας που έχουν προσαρμοστεί στο επίπεδο εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που φυλάσσονται. Επιβάλλονται ειδικές διαδικασίες προσβάσεως στο φωτογραφικό υλικό και οι εγκαταστάσεις αρχειοθετήσεως και χρησιμοποιήσεως των μη παραλλαγμένων φωτογραφικών λήψεων πρέπει να πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις ασφαλείας, όπως η διατήρηση των λήψεων και των συναφών εγγράφων σε θωρακισμένο οίκημα που να διαθέτει μεταλλική θύρα εισόδου και διπλό σύστημα ασφαλείας που να συνδέεται συνεχώς με εταιρία παροχής υπηρεσιών ασφαλείας.

34 Η απόκτηση ενός στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας δεν συνιστά επομένως απλή διοικητική διατύπωση, αλλά επιβάλλει να συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις λειτουργίας όσον αφορά την επιχείρηση, κάτοχο του πιστοποιητικού. Εξάλλου, τούτο συνεπάγεται ότι η επιχείρηση εξακολουθεί να διασφαλίζει την τήρηση των απαιτήσεων ασφαλείας κατά τις περαιτέρω δραστηριότητές.

35 Η απόκτηση ενός στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας δεν έχει ως αποτέλεσμα να απαλλάσσει την επιχείρηση, κάτοχο του πιστοποιητικού, από τη λήψη οποιουδήποτε άλλου μέτρου ασφαλείας. Καταργείται μόνον η συστηματική παρέμβαση

των εθνικών υπηρεσιών ασφαλείας, δεδομένου ότι η επιχείρηση, κάτοχος του πιστοποιητικού, εξακολουθεί να υπόκειται στις απαιτήσεις ασφαλείας και ειδικότερα στην υποχρέωση να αποκρύπτει η ίδια με παραλλαγή τα ταξινομημένα αντικείμενα πριν από την ενδεχόμενη διανομή των φωτογραφικών λήψεων.

36 Ενόψει του συνόλου των βελγικών διατάξεων, όπως αυτές εξετέθησαν ενώπιον του Δικαστηρίου, επιβάλλεται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εκτέλεση των υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο της επίδικης συμβάσεως πρέπει να συνοδεύεται από ειδικά μέτρα ασφαλείας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50, μέτρα μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η εκ μέρους της εταιρίας παροχής υπηρεσιών απόκτηση του στρατιωτικού πιστοποιητικού ασφαλείας.

37 Επομένως, κατά τη διάταξη αυτή, η οδηγία 92/50 δεν έχει εφαρμογή στις υπηρεσίες που αποτελούν αντικείμενο της επίδικης συμβάσεως.

38 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος που προέβαλε προς άμυνά της η Βελγική Κυβέρνηση.

Επί των δικαστικών εξόδων

39 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Βελγική Κυβέρνηση δεν υπέβαλε αίτημα ως προς τα δικαστικά έξοδα, επιβάλλεται κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Puissochet Schintgen Σκουρής

Colneric Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Οκτωβρίου 2003.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

R. Grass Β. Σκουρής